

Мр. 2833

Београд 25. Авг. 1895
г. Меја

Јовановић Змај

Дане Ђисовој сестерче!

Дану синовац Ладоу
Николајевић који у Београду живи
доније вет од две недеље дана.
Ја га разумем... Он је тубо
лежњак од инфлујенце, од које се
болесни сад опоравља; али у му
нза поди остали несносни болови
(са грчкесом старог ревматизма)
у потама и у крстима. Он се
ошима да иде на рад, јер већ
део рада не може се живети, -
а ја наваљујем да остане код
ј.

./
kyte radi snizprizeta ycheta
peretny, - i nato se vaku
da konkarno i izmerno.
Ja vidim da des verove zayade,
na da su je shena vredna,
znedovaba i yoinale vavetna, y kyte
im okuriza nasnaje, na ta zayade
zuvam da su je vama miaso.
A on veku da ni je, daji se da
vse ne zbradi, da vau ne dade
dosadan, - a, veku, mozda su nete
ni verove da je zavetna
Jolesnau.

Ja no sam se oduvno da
vau je mizer, da vse o nete.
vau mizer mizer.

Уверен сам да ми нећете ни
замењати, него да ће Вам још
и добровољно јини, што ће, то обом
моје уверењу сигурно обом
ноћу у домот и јанећу, сада,
Када су је домот и јанећу и
шумно и јанећу.

Зелујте Вам јесућу
попут да јанећу уверење
није сваданећу
јанећу и јанећу

Д. Ј. Јовановић "Змај"